

La moratòria i els diferents efectes del comerç als polígons

Caravana de cotxes al Polígon Industrial de Maó

Fa temps que els experts en mobilitat diuen que les principals decisions en aquesta matèria no es decideixen amb les carreteres i el transport públic, sinó en el moment de fer els plans generals municipals, que és quan s'acorda on s'ubicaran els serveis que els ciutadans necessiten.

I és que si posam les escoles a l'extrarradi, la gent haurà d'anar-hi en cotxe. I el mateix passa amb els centres sanitaris, els serveis administratius, o el comerç. Si ho tenim a prop, tenim la possibilitat d'anar-hi a peu, però si està lluny, ens veurem obligats a anar-hi motoritzats. Aquesta és una de les qüestions claus, en opinió del GOB, en el debat que s'està produint actualment a Menorca en relació a la moratòria del comerç.

Però n'hi ha una altra -també prou important- i és que els polígons comercials desplacen l'activitat industrial cap al sòl rústic. Casos com la polèmica planta de triatges que l'aprovació inicial del Pla General de Maó proposava en sòl rústic (a Biniaiet Vell), es pretenia justificar sobre la base que es tracta d'una activitat molesta que no pot conviure bé amb els comerços. Oblidant que les zones industrials estan pensades precisament per ubicar-hi activitats molestes i que l'ampliació del polígon de Maó supera els 900.000 m².

A ningú li fuig que també entra en joc que la presència de comerços en les zones industrials augmenta la demanda i per tant el preu de les parcel·les disponibles. De manera que aquelles indústries que necessiten certa extensió de terreny, troben aquí un altre incentiu per pretendre ubicar-se en sòl rústic. Casos com el de Coinga o la planta de reciclatge de vehicles del Camí Vell de Ciutadella, són exemples d'indústries posades en sòl rústic en els darrers anys (malgrat que a Alaior s'ha previst una ampliació de zona industrial de 280.000 m² i a Ciutadella una de 380.000 m²)

De manera que, des del punt de vista del GOB, la moratòria aprovada recentment és un instrument molt necessari per poder parlar amb serenitat sobre els efectes del comerç a les zones industrials. Una moratòria no és una decisió definitiva, sinó un instrument temporal per poder dur a terme la discussió sense que la política de fets consumats hipotequi las possibles actuacions futures.

En aquest context, les protestes de particulars que poden veure disminuïdes les seves expectatives de guany es poden entendre, però hauria de quedar fora de discussió que les administracions públiques han de vetlar per als interessos generals.